

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Ecclesiastici

Incipiens ab Anno Domini D.XC. perueniens vsque ad DCC.XIV. nempe à Gregorio Magno Romano Pontifice, vsque ad Gregorium secundum

Baronio, Cesare

Coloniæ Agrippinæ, 1624

Iesv Christi Annvs 694. Sergii Pap. Annus 7. Ivstiniani Ivn. Imp. Annus 10.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15007

VII. Hoc eodem anno Iustinianus Imperator, qui (vt dictum est anno superiore) misit Romam Zachariam Protopotarium, vt vinctum Sergium Papam peiduceret Constantinopolim, iusto De iudicio offensam, odiumque inuicem totius populi, vt eundem imperantem patierentur inuiti, operari: q; aliquem alium eleuari, quem acclamarent Imperatorem; quod tandem anno sequenti (vt dicemus) perfectum est. Quibus autem ex causis ciuicium odia in se concitata; apud Græcorum Annales ista leguntur.

Iustinianus adificios intentus condidit trilinguam ab ipso denominatum & nouum Palatij. operi huic presertim Stephanum Persam cum plena potestate Sacellarium & eunuchorum principem, hominem plus, quam sanguinarium & crudellem, qui absque vlla misericordia operarios verberabat atque lapidabat: vsque adeo, vt Imperatore peregre profecto, matrem eius Anastasiam Anaglyam loru flagellaret. Item & Theodotus monachus, priorem in claustru vitam degens, tum generalis Logotheta constitutus, multos procerum, nulla ipsorum culpa, suppliciu affecit, bona eorum publicauit, sumibusque ita suspensos, vt capita deorsum verterent, palcarum fumo vexant. Sed & vrbis Prefectus plurimos mandato Imperatoris in carcerem coniecit. Quibus omnibus adu populū aduersus Imperatorem creuerunt, & his hæc adduntur.

VIII. Erat vicina Palatio adu Dipara Virginis, Metropolitana dicella: eam demoliri Iustinianus, Iosepho eius gradus Venetorum & philem edificari volebat, vt ibi exequia de suo ageretur. Ideo à Callinico Patriarcha postulabat, vt eius adu struenda causa Deum oraret. Quibusdam enim fransis precibus, iuxta sacros ritus, id fieri consuevit. Respondit Patriarcha, votum sibi esse quod templi erigendi causa fieri, nullum deijcendi gratia receptum esse. Sed vt addidit, talem lacrymantibus ita ait: Gloria Deo, qui omnia perficit, nunc & semper & in æternum. His auditis, destructa est adu, & philea condita. hæc apud Cedrenum atq; Theophanem, Zonaras quoque eadem refert. At hæc impia & alia in Rom. Ecclesie Pontificem ausus infelix Augustus haud leui dato supplicio luit, sed impensè iactura atque nam in obtruncatione perfoluit, vt dicemus anno sequenti.

Eodem quoque anno a duobus sanctis martyribus est aucta Saxonia, quorum agonem atque triumphum Beda profectus historiam eorum; qui ex Hibernia prædicationis causa profecti sunt ad Saxonem, ita describit:

IX. Horum sequenti exempla duo qui dem presbyteri de natione Anglorum, qui in Hibernia multo tempore pro æterna patria exulauerat, venerunt ad prouinciam antiquorum Saxonum, si forte aliquos ibidem prædicando CHRISTO acquirere possent. Erant autem vnus ambricus deuotissimus, sic etiam vocabuli: nam vterq; eorum appellatur Eunaldu*, ea tamen distinctione, vt pro diuersa capillorum specie vnus niger, alter albus Eunaldu diceretur: quorum vterque pietate religionis imbutus, sed niger Eunaldu magis sacram luterarum erat scientia instruitus. Qui venientes in prouinciam, intrauerunt hospitium cuiusdam villicus, petieruntque ab eo, vt transiuerent ad Satrapam, qui super eos erat, eo quod haberent aliqui legationis & causa vtilitatis, quod deberent ad illum perferre. Non enim habent Regem silem antiqui Saxones, sed Satrapas plurimos sua genti propofitos, qui, ingruente bellartuulo, mittunt equaliter fortes, & quemcumque fors ostenderit, huic tempore belli ducem omnes sequuntur. & huic obtulerant: per alio autem bello, rursus equali potentia omnes sunt Satrapæ.

X. Suscepit ergo eos villicus, promittens se mittere eos ad Satrapam, qui super se erat, vt petebant, aliquos diebus secum retinuit. Qui cum cogniti essent ad barbari, quod essent alterius religionis (nam hymni & psalmi semper & orationibus vacabant, & quoties sacrificium Deo victima salutaris offerbant, habentes secum vascula sacra & tabulam altaris vice dedicatam (quod altare portatile dici consuevit) suspensi sunt habiti, quis sperauerunt ad Satrapam, & loquere eum illo, auerterent illos à diu suis, & ad nouam Christiane fidei religionem trans-

ferret, sique paulatim omni eorum potentia veteris religionis in nouam mutare culturam. Itaque captiuos euasit & interemerunt, alium quidem Eunaldu ritus sacrorum quibusdā angelum autem longo suppliciorum cruciatu, & horrenda tormentorum omnium descriptione: quos interemptos in Hibernia præserunt. Quod cum Satrapa sciret, quoniam voluit volentem, misisset: & mittens oculis viuens illos omnes, rursusque mandata consumpsit.

Fasti sunt autem presbiteri & sancti CHRISTI quinto Nonarum Octobrium die. Na martyri eorum caritatis desuere miracula: nam cum perempta eorum corpora annis (vt dicemus) à Paganis essent inuicta, contigit, vt hæc eorum imperantibus decurrerit per quadraginta fore milia passuum ad ea que loca, vbi illorum essent sibi, transfererentur. Sed & vrbis loca permaximus, atque ad calum signa alio modo supra locum fulgebant illum, rursusque ea peruersi inueniret, & hoc etiam Paganis, qui eos sciderant, inuenirent: sed & vnus ex eis in visione nocturna apparuit eadem de loco, cui nomen erat Timon, vrbis iugis & ad sanctum quosque natus, qui de milite factus fuerat monachus, videns, quod ex his corpora posse inuenire, vbi locum de celo terra rursus in suerit, quod ita completum est. Inuenta namque eorum corpora iuxta honorem martyribus condignum recondita sunt, & in passionis, vel inuentiois eorum congrua illo in loco reuerentione alibratur. sed & honore martyribus debito eadem Ecclesia Catholica profectura, in Album martium tetulit annua memoria celebrandos. Demque pergit ad eos gloriosissimus Dux Francorum Pipinus, vrbem cepit, adducta ad se eorum corpora condidit cum multis gloriam Ecclesie Caloneie cinitatis iuxta Rhonem. Erant autem quatuor, in quo occisi sunt, sicut obliuiscit, quoniam eorum loca vbi hinc copiosa fuerunt sui dena perfundat, hoculque de duobus martyribus sermo.

I E S V C H R I S T I
A N N V S 694.

SERGII PAP. IUSTINIANI IVN. IMP.
Annus 7. Annus 10.

NONAGESIMVS QVARTVS posttercentiesimum venit Dominus annus, septima Indictione inchoatus, quo Leonius Prefectus à Græcis imperantibus accipiens, Iustinianum præcedit manibus, angusta fidei deturpatum Chettonam in exilium relegat. Hæc autem quomodo se habuerit, sunt pluribus protopetenda. Iustus est Deus in a sua regnate Principem quantum futurum sinceris dogmatibus. Cæterum tunc in consuetudinem videmus excidere felicitate vbi Callinico Patriarchæ fuale nonotum sanctione canonum Romanam Ecclesiam insequutus Orientalem Ecclesiam suo decore rodans, penitus detrimauit, cum & eodem tempore Romanam Ecclesiam allicere laborasset. Sed & contra id persequendum in Christum Domini, ipsum Iustinianum Pontificem, violentas iniucias manu suo præcepto ratio præcepisset, violentas ipse pallas est equus, quibus est ignominiose truncatus nabus, & in exilium profusus.

Horum omnium inspector vindex, vigilans de celo descendit, & vtolum in Nibuchodonosor, etiam mavit fortiter e: Suetidii arborum, & præditi rursus eius, exeatite solis eiu, & dispersis fructibus fructum hinc, que subter eam sunt, & reuerti ut anno eius: videntiam gemmen radicibus eius in terra sunt. ita quidem, dum in eorum rannum excitat, à quo truncatus nabus pelatit imperio, sique maneat ad decem annorum spacia delegatus: sed haud voluit euelli Deus radicem, que totum germinaret, dum scilicet duorum lustrorum tempore euoluit, in regnum iterum remeare permitte: vt probe concius ipse vnde tibi malum tam grande per-

SERVITIA
MINISTRO
RVN IMP.

VIII.
DIGNIT
ECCLESIA
AM DESI
PARA IMI.

a Sigebert.
in Chron.
hoc an.

b Res. l. b. k. y.
c. 11.

IX.
DVO IV.
VALDI
MARTY.
RIVNOSI
VNT.

X.
DVO IV.
VALDI
MARTY.
RIVNOSI
VNT.

